

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení dne 11. května 2018 samosoudcem JUDr. Janem Hartmanem

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený dne ██████████, bytem trvale ██████████

je vinen, že

dne ██████████ okolo ████████ hod. v ██████████, ve své soukromé gynekologicko-porodnické ambulanci ██████████, na základě písemné žádosti o umělé přerušení těhotenství pacientky ██████████, v rozporu s podmínkami pro tento zákrok, upravenými v § 4 a § 7 zákona č. 66/1986 Sb. o umělém přerušení těhotenství a § 4 a § 6 vyhlášky č. 75/1986 Sb., kterou se provádí tento zákon, instrumentálním zásahem v děloze přerušil těhotenství poškozené s jejím souhlasem přesto, že má oprávnění poskytovat ambulantní diagnostickou, léčebně-preventivní a poradenskou péči v oboru gynekologie a porodnictví, nikoliv však jako zařízení ústavní či jednodenní péče, ve kterém lze umělé přerušení těhotenství provádět,

tedy

se souhlasem těhotné ženy uměle přerušil její těhotenství jinak, než způsobem přípustným podle zákona o umělém přerušení těhotenství

čímž spáchal

přechin nedovoleného přerušení těhotenství se souhlasem těhotné ženy podle § 160 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se,

podle § 160 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků.**

Odůvodnění:

1. Okresní státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Mostě podala dne 24.07.2013 na obviněného [REDAKCE] obžalobu pro jednání popsané ve výrokové části tohoto rozhodnutí.
2. Vpředmětné trestní věci byla provedena hlavní líčení, ve kterých byly provedeným dokazováním zjištěny dále uvedené skutečnosti.
3. Z důkazů provedených při hlavních líčení zjistil soud tento skutkový stav. Obžalovaný [REDAKCE] v řízení přípravném využil svého práva a k věci odmítl se vyjádřit. Při hlavních líčeních pak spáchání skutku zcela popřel, kdy mimo jiné vypověděl, že skutek, který je popsán v obžalobě se vůbec nestal, u poškozené nebylo provedeno přerušení těhotenství, poškozená byla těhotná mimoděložně, což však v nemocnici zjištěno a poznáno nebylo, kdy toto je spíše pravidlem, malé mimoděložní těhotenství zaniklo regresí. Dále pak uvedl, že provedení miniinterrupce v podmínkách jeho ordinace není trestním činem, neboť tento zákrok je prováděn gynekologem a jeho ordinace k tomu splňuje veškeré potřebné náležitosti. Klinické příznaky u mimoděložního těhotenství jsou shodné jako u „normálního těhotenství“, těhotenský test u dané ženy je pozitivní a pozitivním zůstává i po vyčištění děložní dutiny, což je případ právě poškozené. K samotnému vyšetření poškozené pak sdělil, že tuto vyšetřil vaginálním ultrazvukem, jímž zjistil hyperplastickou prokrvácenou sliznici, bez stop po gestačním vakuu. Toto vše poškozené vysvětlil, sdělil jí, že se děloha musí vyčistit – provést revize. Poškozená byla však přesvědčená, že je těhotná, protože „automaticky těhotenský test = těhotenství“, z důvodu čehož s poškozenou sepsal žádost o přerušení, to aby byl „krytý“, to s ohledem na předchozí trestní řízení. Poškozenou mu bylo sděleno, že jí vynechaly „měsíčky“ a že má pozitivní těhotenský test, na což jí řekl, že tam žádné těhotenství není, načež ji poučil o rizicích, kdy veškeré jím sdělené informace poškozená zkomolila. Následně pak došlo k „možná dokonalému vyčištění“ s přítomností určitého proužku sliznice, která byla poškozená a do dělohy patřila, poškozená nekrvácela, byla vystresovaná. Při následné kontrole bolesti podbřišku vůbec neuváděla, sdělila, že má teplotu 37 stupňů, načež byla jí preventivně poskytnuta antibiotika, poté „po svých“ odešla a na nic se nestěžovala. Najednou se vše rapidně změnilo, najednou měla prudké bolesti v podbřišku, něco tam muselo akutně vzniknout. Kolikovitá bolest, první nástup je typický pro mimoděložní těhotenství, čemuž odpovídal těhotenský test provedený v nemocnici. Poškozené tedy, coby zákrok provedl separovanou kyretáž dutiny děložní, poškozená samozřejmě vůbec nekráčela, takto byla zpracována k obrazu „nemocničních lékařů“, kteří dvacet let intrikují a snaží se jej zkompromitovat. Poškozenou pak zařadil do skupiny „hysterických pacientek“, které nikdo nevysvětlil, že byla mimoděložně těhotná. Dále uvedl, že jeho ordinace je lékaři v nemocnici zcela účelově vykreslována jako „středověká mučírna“. Žádost o přerušení těhotenství nechal poškozenou podepsat „pro jistotu“, to byly jenom manévry krycí a taktéž nechal poškozenou výkon zaplatit v částce 2 500 Kč s tím, že když se těhotenství neprokáže, peníze jí budou vráceny, kdy k vrácení peněz, ke konzultaci ji vyzval, poškozená již byla natolik zpracovaná a ovlivněná, že na to nereagovala. Na provedení výkonu ve své ordinaci netrval, dal poškozené na výběr, že může jít do nemocnice. Celková finanční částka hrazená poškozenou měla činit 2 900 Kč, uhrazených 2 500 Kč byla zálohová částka, kdy doplatku po poškozené pak při kontrole již nepožadoval, to z důvodu zjištění zanechání proužku zmíněné sliznice. Připustil, že poškozenou o jejím mimoděložním těhotenství neinformoval, neboť to nemohl vědět, „na to se přijde samozřejmě postupně, ale do svého protokolu si napsal, že to prostě musí

vyloučit“. Dále pak uvedl, že těhotenský test sám o sobě neznačí vůbec nic. Poškozenou pak označil za osobu „nic si nepamatující a úplně pomatenou“, přičemž znalecký posudek byl vyhotoven na podkladě „zavadějících papírů“. Svoji další obhajobu pak soustředil na opakované vyzdvihování svých odborných lékařských kvalit a letitých zásluh v oboru, kdy zachránil desítky žen před rakovinou děložního čípku, kdy zároveň zdravotním pojišťovnám ušetřil miliony korun, přičemž svoji nevinu snažil se obhájit svými odbornými lékařskými názory, to se soustavnými odkazy na jiné další pacientky, u nichž byl medicínsky řešen obdobný problém. Současnou právní úpravu vztahující se k dané problematice pak označil za nesplňující současné požadavky, tedy „na nic“, to s vědomím Ministerstva zdravotnictví ČR, přičemž současně opakovaně odkazoval na trestní řízení, při němž byl odsouzen pro „pokus přerušeni“ na pacientce, která nebyla těhotná, v důsledku čehož „již věří všemu“. Při prosazování svých odborných názorů pak opakovaně odkazoval na odbornou literaturu a osobu [REDAKCE] ([REDAKCE]), jehož následné vyjádření pak, po seznámení se s jeho obsahem, označil za „alibismus“, kdy při výsleších svědků – lékařů a taktéž při výslechu znalce, tyto neustále pro jejich odborné názory slovně napadal a opakovaně domáhal se jejich přezkušování ze základních znalostí, to jeho osobou, z oblasti předmětného lékařského oboru. Další část své obhajoby pak soustředil na slovní napadání orgánů činných v trestním řízení (policie, státní zastupitelství, soud), to pro jejich „neznalost trestněprávních předpisů a právních předpisů vztahujících se k dané problematice“ a z důvodů vedení a existence řízení samotného, kdy toto označil za „zmatečné“ a „středověk“, načež opakovaně vyslovil podjatost soudu a ve věci vyhotovený znalecký posudek označil pak za „vyhotovení na policejní objednávku“.

4. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že v [REDAKCE] zjistila, že je těhotná, kdy použitý těhotenský test byl pozitivní. Po rozmluvě s manželem bylo uzavřeno, že další dítě nechťejí, proto navštívila ordinaci obžalovaného, jemuž sdělila, že se jí nedostavila menstruace, načež obžalovaný jí vyšetřil ultrazvukem a potvrdil její závěr, tedy, že je 2 až 3 týdny těhotná. Obžalovanému sdělila své stanovisko, kdy tento jí nabídl dvě varianty; a to v podobě tzv. „regulace menstruace“ v jeho ordinaci, popřípadě zákrok v nemocnici. Obžalovaného se dotazovala na rozdílnost těchto dvou variant, načež jí obžalovaným bylo sděleno: „že v nemocnici to běží, jako na běžícím pásu, že by jí mohli špatně vyčistit a pak by to byl šrumeč“. Po takovémto vysvětlení přistoupila na variantu zákroku v ambulanci obžalovaného, kdy zdravotní sestrou obžalovaného bylo jí podáno 20 kapek Tramalu, po čemž vyčkala v čekárně. Po 5 minutách byla obžalovaným zavolána do ordinace, odložila si a ulehla na gynekologické lehátko tzv. „kozu“, načež obžalovaný jí vydesinfikoval klín a počal brát lékařské nástroje, poté ucítila v podbříšku škrábání, bolest se stupňovala, a slyšela syčení, kdy obžalovaným byla ujišťována o tom, že to musí vydržet, že nemá správný tlak, přičemž již křičela bolestí. Obžalovaný byl roztěkaný, řekl jí, že je příliš citlivá, že ostatní pacientky to snášejí dobře. Po zákroku jí sestrou byla poskytnuta „hygienická vložka“, přičemž počaly se jí krotit ruce. Obžalovaným jí znovu bylo řečeno, že je moc citlivá. Na její dotaz, zda se jedná o legální zákrok, jí obžalovaným bylo řečeno, že „regulace menstruace“ je povolena lékařskou komorou a v jeho ordinaci se provádí běžně, přičemž jiné pacientky zákrok velice dobře snášejí. Poté chvíli setrvala na lůžku v sesterně, kde jí byl měřen krevní tlak a poskytnuty dvě kostky cukru. Po chvíli, kdy se jí udělalo lépe, přešla opět do ordinace obžalovaného, který jí opět vyšetřil ultrazvukem a sdělil jí, že je vše v pořádku, načež byla obžalovaným vyzvána, aby se oblékla s tím, že kontrola bude provedena za týden, při níž bude proveden opět kontrolní ultrazvuk. Obžalovaným byla dále poučena, že by se jí měla „normálně“ dostavit menstruace. Poté se odebrala domů, absolvování zákroku oznámila SMS zprávou manželovi a doma usnula. Ve večerních hodinách téhož dne na návštěvu dostavila se kamarádka, se kterou absolvovaný zákrok probírala. Z důvodu toho, že se jí menstruace nedostavila, telefonovala do ordinace obžalovaného, kdy zdravotní sestrou jí bylo řečeno, že „je to v pořádku“, obžalovanému telefon předán nebyl a s tímto tedy nehovořila. Následně pak ve večerních

hodinách počala pociťovat drobné bolesti v podbříšku a v kříži, kdy tyto se do druhého dne počaly stupňovat, v důsledku čehož, tedy velkých bolestí, probudila manžela, který jí chtěl odvézt do nemocnice, což odmítla s tím, že to vydrží do rána, kdy jela k obžalovanému do ordinace, kde tento provedl kontrolní ultrazvuk, přičemž mu sdělila, že má teploty, načež jí obžalovaný dal injekci a předepsal dvoje antibiotika. Při této kontrole chtěla obžalovanému doplatit 400 Kč, neboť při zákroku samém měla u sebe pouze 2.500 Kč a obžalovaný jí bylo sděleno, že zákrok stojí 2.900 Kč. Obžalovaný doplatek ve výši 400 Kč nepožadoval, nevystavil jí žádné potvrzení, vyjma potvrzení do zaměstnání a sdělil jí, že se nic špatného neděje. V té době již měla křeč v rukou, i přes tuto vyzvedla si v lékárně předepsaná antibiotika, která po příchodu domů užila s tím, že se domnívala, že „zaberou“. V důsledku toho, že jí bylo „zle“ a taktéž v důsledku teplot byla kamarádkou následně odvezena do [REDAKCE], kde byla přijata [REDAKCE], kterou jí bylo sděleno, že „věc bude vyšetřovat kriminálka, že to bylo nelegální“. Nechápala, co se děje, neboť jak obžalovaný, tak i jeho zdravotní sestrou, byla ubezpečována o tom, že předmětný lékařský zákrok je legální a takovéto běžně provádějí. Následovala její hospitalizace v [REDAKCE], kde byla [REDAKCE] vyšetřena vnitřním ultrazvukem, přičemž jí bylo sděleno, že má zánět dělohy, kdy veškeré výsledky jsou obsaženy v lékařské zprávě. Dále pak uvedla, že opakovaně zmíněnou kamarádkou je paní [REDAKCE]. Rovněž sdělila, že v ordinaci obžalovaného, až po lékařském zákroku „něco“ podepisovala, neví však co, neboť byla rozrušená, zdravotní sestrou obžalovaného byla před tímto dotazována na množství těhotenství a porodů v minulosti. Před samotným zákrokem obžalovaný vůbec nemluvil o potratu, či o přerušení, hovořil o „regulaci menstruace“, kdy se „to“ vyškrábne a nastane klasický cyklus. K úhradě finanční částky 2.500 Kč sdělila, že tuto předala zdravotní sestře obžalovaného, která ji obžalovanému odnesla, potvrzení o úhradě této, jí žádné vystaveno nebylo. Ke svému zhoršujícímu se zdravotnímu stavu po zákroku u obžalovaného uvedla, že se bála o svůj život, na příjmu v nemocnici jí bylo řečeno, že „přišla za pět minut dvanáct“. Postup obžalovaného považuje za zklamání, neboť jeho pacientkou byla 20 let a věřila mu, coby lékaři. Dle výsledků histologie bylo její těhotenství potvrzeno. Dále pak uvedla, že před samotným zákrokem byla obžalovaný dotazována na to, „proč dítě nechce“, na což argumentovala jednak svým věkem a jednak tím, že již má vnouče, kdy obžalovaný byla ubezpečována o tom, že zná ještě starší matky. Domnívá se, že v případě, že by byla těhotná mimoděložně, nebylo by jí obžalovaný nabízeno, aby zůstala těhotná. Dále pak uvedla, že v minulosti v ordinaci obžalovaného absolvovala tzv. „kyretáž“, kdy ví, jak tato probíhá, přičemž tento zákrok byl snesitelný a dal se vydržet. Popřela, že by jí obžalovaný bylo sděleno, že je těhotná mimoděložně. Přístupem obžalovaného byla zhnusená a zklamaná.

5. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že dne [REDAKCE] byl SMS zprávou od své manželky informován o tom, že si udělala těhotenský test, který byl pozitivní. Téhož dne ve večerních hodinách vše probrali a rozhodli se o absolvování přerušení těhotenství, v důsledku čehož, jeho manželka druhého dne navštívila ordinaci obžalovaného, který jí potvrdil, že je několik týdnů těhotná, přičemž nabídl jí dvě varianty; a to zákrok v nemocnici s poplatkem ve výši 7.000 Kč nebo zákrok v jeho ordinaci s názvem „regulace menstruace“ zpoplatněný částkou 2.900 Kč. Po výběru zákroku v ordinaci obžalovaného, byla jeho manželka, po svém dotazu, ubezpečena obžalovým o tom, že zákrok je legální a v ordinaci se dělá běžně. Následně bylo jí podáno 20 kapek Tramalu, či Algifenu a poté byl zákrok proveden bez narkózy. U zákroku měla jeho manželka velké bolesti, řvala a obžalovým jí bylo řečeno, že je „citlivka“. Veškeré uvedené skutečnosti mu byly sděleny manželkou. Za předmětný lékařský zákrok jeho manželka uhradila obžalovanému 2.500 Kč, více u sebe daného dne neměla. Ve večerních hodinách, v den zákroku, manželku pobolívalo břicho, k nim domů dostavila se návštěva. Následujícího dne jeho manželce bylo nevolno, začaly jí silné bolesti, křeče a měla horečku, což bylo ve večerních hodinách, z důvodu čehož, chtěl jí odvézt do nemocnice, což odmítla s tím, že následujícího dne půjde na kontrolu k obžalovanému. Po této byl manželkou

telefonicky informován o tom, že jí obžalovaným byla dána injekce a předepsána dvoje antibiotika, přičemž obžalovaný nechtěl doplatit chybějící část poplatku za zákrok ve výši 400 Kč. Manželkou byl následně informován o jejich silných křečích, načež mu bylo touto voláno, či psáno, z nemocnice, kam jí odvezla kolegyně. Následně se od manželky dozvěděl, že zákrok – „regulace menstruační“, provedený obžalovaným, je nelegální a že toto bude vyšetřovat policie. Veškeré uvedené informace mu byly sděleny manželkou. Dále uvedl, že o nelegálnosti zákroku obžalovaného byla manželka informována lékařem, či lékařkou na centrálním příjmu v nemocnici. Potvrdil, že viděl doma pozitivní těhotenský test své manželky. Dle informací, které dostal, přijela manželka do nemocnice „na poslední chvíli“, zachránili jí zde život.

6. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že u poškozené byla na návštěvě, při které byla touto informována, že byla u obžalovaného na zákroku, kdy důvodem tohoto bylo přerušení jejího těhotenství, kdy toto mělo být tři týdny staré. Během návštěvy si poškozená ztěžovala na bolesti, taktéž jí sdělila, že za zákrok hradila nějakou finanční částku, jejíž výše jí není známa. Dle jejího názoru proběhla předmětná návštěva ve středu, následující v pátek jí poškozenou bylo voláno, to s žádostí o odvoz do nemocnice, neboť tato měla bolesti v podbříšku a bylo jí špatně. Ke zdravotnímu stavu poškozené při jejím vyzvednutí doma a následném odvozu do nemocnice sdělila, že poškozená byla bledá, klepala se, a bylo na ní vidět, že jí je špatně. Při jejím příjmu v nemocnici nebyla přítomna, neboť musela odjet. Při následné návštěvě poškozené v nemocnici jí touto bylo sděleno, že obžalovaným jí bylo provedeno „nelegální přerušení“. Poté uvedla, že lékařské výsledky poškozené z nemocnice a podrobnosti dotýkající se těchto, jí známy nejsou, zajímal jí pouze zdravotní stav poškozené.
7. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že si přímo na poškozenou a provedený zákrok nepamatuje, pokud obžalovaný nařídil, byl lékařský výkon proveden. Dále uvedla, že vykonává pouze to, co jí řekne obžalovaný, kdy její práce spočívá při výkonech v přípravě, samotný výkon si obžalovaný provádí sám. U obžalovaného v ordinaci pracovala jako diplomovaná zdravotní sestra v období od roku [REDAKCE]. Gynekologický zákrok u poškozené si s ohledem na množství zákroků nepamatuje, jakož ani datum tohoto. Je jí známo, že obžalovaný „pár“ umělých přerušení - interrupcí udělal, neboť se dozvěděl, že k tomu má vybavenou ordinaci. Původ tohoto zjištění jí není znám. K takovému zákroku pak obecně sdělila, že pacientka přijde k ní, jsou zkontrolovány její národné, průkazka pojišťovny a následně je pacientka předána do ordinace obžalovaného, který jí vyšetří, následně posadí do čekárny, pacientce jsou poskytnuty kapky – analgetika a tato setrvává v čekárně, kdy v mezidobí připraví v ordinaci, či sálečku instrumentační stoleček, načež si obžalovaný pacientku sám do ordinace zavolá. Při samotném lékařském výkonu je obžalovaný v ordinaci sám s pacientkou, přítomna tomuto je výjimečně. Nepamatuje si, že by byla přítomna lékařskému zákroku u osoby poškozené. Popřela, že by v ambulanci obžalovaného pacientky křičely, neboť obžalovaný provádí výkony pouze u pacientek, které si sám zvolí a které jsou k tomu vhodné, aby nekřičely. Předmětný lékařský zákrok není bolestivý, je pouze citlivý, u velmi citlivých pacientek se neprovádí. Každé pacientky se obžalovaný dotazuje, zda chce absolvovat zákrok ambulantně či nikoliv, nikoho k tomuto nenutí. Nepamatuje si, že by v ordinaci někdo křičel. Ke způsobu udělování souhlasu se zákrokem vypověděla, že toto si domlouvá obžalovaný, v případě interrupce se vyplňuje standardní formulář, který se podepisuje a vyjadřuje se souhlas se zákrokem. Formuláře na interrupci vyplňovala převážně sama, obžalovaný je zkontroloval, podepsal a předává se k podpisu pacientce, to před samotným zákrokem. Dále uvedla, že interrupce je placený výkon, kdy peníze inkasuje sám obžalovaný a taktéž si sám vede pokladnu a účetnictví. V některých případech peníze uhrazené jí, předává obžalovanému. Dále uvedla, že pacientky na kontrolách po výkonech byly oslovovány o své spokojenosti s výkonem, svou spokojenost ztvrdily podpisy, přičemž sdělily, že je „to“ lepší než v nemocnici.

8. Svědek [REDACTED] vypověděl, že detaily projednávaného případu mu nejsou známy. Vybavuje si, že poškozená byla v [REDACTED] hospitalizována, čehož důvodem byla rezidua po potratu, kdy přijímacím lékařem poškozené byla [REDACTED] s podezřením na reziduální nález po neuskutečněném přerušení těhotenství – pokusu o přerušení těhotenství. Dále sdělil, že v případě příjmu pacientky do nemocnice na umělé přerušení vypisuje žádost gynekolog dané pacientky, který má k dispozici celkovou dokumentaci dané ženy, která pak zakládá to, zda se interrupce povolí v určitém časovém intervalu. Na základě takovéto žádosti je pacientka objednána, přičemž žádost musí být pacientkou podepsána a předložena v nemocničním zařízení. Veškeré takovéto žádosti se evidují a registrují, přičemž takovýto formulář poškozená nepřinesla. K pojmu „regulace menstruace“ sdělil, že tato není využívána. Obecně pak sdělil, že po interrupci může nastat mnoho komplikací, to od silného krvácení až po zánětlivé komplikace, které mohou mít daleko horší následky. Dále vypověděl, že poškozená byla do nemocnice přijata ve fibrilním stavu, podle ultrazvuku, který dělal, tam byla rezidua, což jsou zbytky po nějakém výkonu. Pro přítomnost zánětu svědčilo zvýšené CRP a leukocyty, byla provedena revize, přičemž získaný materiál byl odeslán na vyšetření, poškozené byla nasazena antibiotika, kdy průběh byl bez komplikací. Při vstupu laboratorním byl udělán HCG test, který svědčil o pozitivitě těhotenského testu, takže tam buď bylo, nebo proběhlo těhotenství, kdy dle hodnot nelze se vyjádřit, to podle toho jestli to těhotenství je ukončené, neprospívající, nebo prosperující. Těhotenství tam určitě bylo. Dále vyjádřil se, že poškozená při příjmu v nemocnici nebyla v přímém ohrožení života, avšak byly tam komplikace po výkonu, který byl proveden. S ohledem na uplynulý čas od hospitalizace poškozené v nemocničním zařízení, pak v podrobnostech odkázal na lékařské zprávy dotýkající se výsledků, stavu a léčby poškozené.
9. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že poškozená se dostavila do nemocnice na gynekologický příjem s tím, že předcházejícího dne podstoupila gynekologický výkon a krvácí. Po přijetí bylo u této provedeno ultrazvukové vyšetření a ještě téhož dne byla podrobena dalšímu výkonu, při němž byl získán obsah dutiny děložní a tento odeslán k histologickému vyšetření. Poškozená podrobila se, tedy kyretáži, kdy pomocí tupé kyrety odstranil se obsah dutiny děložní. O lékařském výkonu, který poškozená absolvovala v ordinaci obžalovaného, jí není nic známo, jakož ani to, že by u poškozené došlo k přerušení těhotenství. Tyto skutečnosti měl potvrdit až výsledek histologického vyšetření. Přičemž tento jí není znám. Podrobnosti sdělených skutečností poškozenou si nepamatuje, sdělené je zapsáno v přijímacích listinách. Dále uvedla, že před každým výkonem se dělá ultrazvukové vyšetření, u poškozené bylo podezření na těhotenské zbytky, což bylo povinností nahlásit na Policii ČR, kdy tuto povinnost „někdo“ z oddělení splnil.
10. Svědek [REDACTED] vypověděl, že jako morfolog dostal k vyšetření obsah dutiny děložní, k němuž se měl vyjádřit, přičemž nic jiného nežli obsah dutiny děložní neposuzoval. Klinikem byl tento prezentovaný jako revize po potratu. V předmětném případě šlo o rezidua po provedeném potratu, což jsou těhotenské zbytky, kdy nález byl odpovídající tomu, co bylo uvedeno na průvodním listu k histologickému vyšetření. Části plodového vejce nebyly nalezeny, nalezeny byly pouze částky sekrečního korporálního endometria v dutině děložní, zbytky těhotenské deciduy, což znamená, že v děloze byly změny, které byly sekreční a které se při těhotenství vyskytují a krevní koagula, což je samozřejmě věc po instrumentálním zákroku. Dále uvedl, že při revizi dutiny děložní pro těhotenské zbytky se často najde právě už jen zbytek sekrečního endometria, který tam právě zbývá po proběhlém těhotenství. K osobě poškozené uvedl, že tuto nikdy neviděl, o lékařském zákroku obžalovaného ve vztahu k poškozené, se není schopen vyjádřit, o tomto mu není nic známo.
11. [REDACTED] znalec z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie, mimo jiné vypověděl, že za prokázané shledává pozitivní těhotenský test u poškozené, kdy tato skutečnost znamená těhotenství, to buďto probíhající, nebo v extrémních případech před

krátkou dobou skončené. Dle sdělení poškozené, byla tato vyšetřena obžalovaným, který buď těhotenství prokázal v děloze ultrazvukem, nebo neprokázal. Podle lékařské dokumentace neprokázal, podle logiky věci a podle vyjádření poškozené prokázat měl. V případě, že těhotenství obžalovaný prokázal, pak poškozené navrhl umělé přerušení těhotenství, s čímž tato souhlasila, obžalovaný ho provedl (z hlediska postupu lege artis striktně medicínsky hodnoceno, byl postup obžalovaného, jako postup lege artis, avšak trochu na hraně spíše etiky než medicíny, protože tam je ta analgezie, dneska je spíše obvyklé dávat narkózu, ale možné to takhle provést je). Pak tedy komplikace, která nastala, je komplikace, která je v souvislosti s výkonem, který byl lege artis. Tak by to tedy bylo, pokud by těhotenství obžalovaný prokázal. V případě, že obžalovaný těhotenství neprokázal, nelze pak tedy prokázat, že obžalovaný provedl umělé přerušení těhotenství, neboť nebylo prokázáno v děloze (takovýto postup obžalovaného je hrubě non lege artis a ta komplikace je v souvislosti s postupem non lege artis). Dále uvedl, že po opakované revizi dutiny děložní bylo z histologického nálezu a z krve, těhotenství prokázáno, (pozitivní těhotenský test) tj. přítomnost choriového gonadotropinu „HCG“, což je nepochybný důkaz aktuálního nebo v nedávné době ukončeného těhotenství, kdy rovněž nález těhotensky změněné sliznice je toho důkazem. Skutečnost, že by těhotenství poškozené bylo „mimoděložní“, pokládá za velmi nepravděpodobné, postup obžalovaného by v takovém případě ohrozil zdraví a dokonce i život poškozené. K lékařským zprávám obžalovaného dotýkajících se poškozené pak mimo jiné sdělil, že tyto jednak vykazují rozporů se skutečnostmi uvedenými poškozenou a jednak popis ultrazvukového nálezu není úplně srozumitelný, ale v každém případě z něj vyplývá, že nelze podle dokumentace popsat, nebo nalézt struktury gestačního vakuu, čili těhotenství v děloze. Závěr, „neúplný potrat“, je nutno označit za velmi svévolný. Nutno je vyloučit „mimoděložní“ těhotenství, což je správný závěr, avšak pro to nebylo učiněno nic. Běžný postup je takový, že se pacientka sleduje, pokud nemá potíže, není to hned na akutní operaci, tak se sleduje tak dlouho, až je jasné, že při hladině těhotenského hormonu, musí být těhotenství nalezeno v děloze, nebo tam není, pak je tedy pravděpodobné, že je mimo dělohu a není-li tam přímo vidět, tak se dělá laparoskopie, přímý pohled do břicha kamerou. Tady to bylo vysloveno, to není nutno vyloučit, ale nebyl proto učiněn žádný konkrétní krok. K pojmům „nitroděložního těhotenství“ a „mimoděložního těhotenství“ pak sdělil, že oplodněné vajíčko, kdy k oplození dochází zpravidla ve vejcovodu, nebo snad dokonce vždy, se dělí, už se vyvíjí, čemuž se říká „preembryo“, se dostává do dělohy, kde se v dutině děložní zahnízdí, čímž vznikne normální těhotenství v děloze, proto tedy „nitroděložní“. V případě, to asi v 1% se stane, že se vajíčko uhnízdí jinde než v děloze, to většinou ve vejcovodu, kterým prochází, na což sliznice vejcovodu není biologicky přizpůsobená, tudíž to většinou končí špatně, a to buď tím, že nahlodá nějakou cévu, což když stane se brzy, a je malá, může to těhotenství zaniknout, když je céva velká, nastane krvácení, může vejcovod prasknout a nastane náhlá příčina břišní, nebo dojde k tomu, že ten vejcovod je drážděn, stahuje se a vypuzuje to těhotenství a vypuzuje ho tam, kam může, tam kde je ten vejcovod nejširší, a to do břicha, nastane „tubární“ potrat, nebo „vejcovodový“ potrat. Dojde k vypuzení do břicha, což je provázeno slabším, spíše chronickým krvácením, což je „mimoděložní“ těhotenství. Výjimečně se může vajíčko uchytit jinde nežli ve vejcovodu, vlastně kdekoli v dutině břišní, kdy příznaky jsou podobné, jsou modifikované tím, že to není ve vejcovodu, je to někde jinde. Obecně se na toto má myslet při krvácení, při bolestech břicha, při vymizení menstruace, při porušení cyklu, při nálezu „něčeho“ vedle dělohy, vždy se má myslet na „mimoděložní“ těhotenství. Je-li těhotenský test pozitivní, je nutno pátrat po těhotenství v děloze, není-li viditelné, tak podezření na „mimoděložní“ těhotenství je naléhavé. Dále pak uvedl, že žádná miniinterrupce nepozná „mimoděložní“ těhotenství, to především proto, že se žádná nedělá dříve, nežli se prokáže, a to jednoznačně, že je těhotenství v děloze. Rovněž uvedl, že histolog zjistil těhotenskou sliznici, tzv. deciduu, tím potvrdil diagnózu těhotenství a dál nepátral, neboť k tomuto nebylo důvodu.

12. Soud měl k dispozici dále listinné důkazy, které byly přečteny. Protokolem o ohledání místa činu s plánkem a fotodokumentací je dokladováno samotné místo činu, tedy soukromá ambulantní gynekologicko-porodnická ambulance společnosti [REDAKCE] - obžalovaného, to na adrese [REDAKCE], kdy podrobný popis jednotlivých místností a jejich zařízení je doplněn 21 barevnými fotografiemi. Na místě nebylo zajištěno žádných stop.
13. Žádost o umělé přerušování těhotenství, hlášení potratu a mimoděložního těhotenství je doložena Žádostí poškozené, která tuto podepsala dne [REDAKCE], o umělé přerušování těhotenství, přičemž tato je mimo jiné opatřena razítkem společnosti [REDAKCE] a jménem obžalovaného.
14. Z lékařské zprávy poškozené ze dne [REDAKCE] vystavené [REDAKCE] je mimo jiné patrna diagnóza při přijetí s označením „komplikace po potratu, mimoděložní těhotenství a mola hydatidosa, NS“, přičemž z popisu stavu poškozené je patrné dne [REDAKCE] – test na graviditu pozitivní, [REDAKCE] – vyšetření obžalovaným – diagnostikována 2-3 týdenní gravidita, téhož dne obžalovaným proveden zákrok „regulace menstruace“, [REDAKCE] náhlé bolesti v zádech, podbřišku a zimnice, od výkonu krvácení.
15. Z propouštěcí zprávy [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] je mimo jiné patrna stanovená diagnóza u poškozené, a to jakožto „základní“ – infekce pohlavního ústrojí a pánve po potratu, dále jakožto „ostatní“ – komplikace po potratu, NS, onemocnění pohlavní soustavy po výkonech a subakutní a chronická vaginitida. Kdy výsledky vyšetření SONO abdominální - v dutině děložní jasná residua, SONO vaginální - nález týž, jasná residua.
16. Ze zprávy [REDAKCE] je patrný závěr spočívající v částkách hypersekrečního korporálního endometria drobných nekrotických částech, kde jsou stínovitě zachyceny deciduální buňky, tedy půjde nejspíše o regresivně změněnou těhotenskou deciduu.
17. Ze zprávy [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] je mimo jiné patrné, že k umělému přerušování těhotenství vztahují se dva platné právní a dosud účinné předpisy, a to zákon číslo 66/1986 Sb., o umělém přerušování těhotenství a vyhláška číslo 75/1986 Sb., kterou se tento zákon provádí. Pro výkon umělého přerušování těhotenství se určí zdravotnické zařízení ústavní péče, kdy pojem ústavní péče byl definován do 31.03.2012 zákonem číslo 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, a to v ustanovení § 23. Od 01.04.2012 zde již tato definice není uvedena, došlo k nabytí účinnosti zcela nových právních předpisů v oblasti zdravotnictví a ke vzniku nových dříve neužívaných pojmů. Přesto s ohledem na text ve vyhlášce číslo 75/1986 Sb. a na obsah kódu výkonu 63143 – Přerušování těhotenství v I. trimestru ve vyhlášce číslo 472/2009 Sb. – Seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, který je omezen místem H – pouze při hospitalizaci, lze se domnívat, že ústavní péčí v současné době je poskytovatel lůžkové péče, která je zdravotní péčí, kterou nelze poskytovat ambulantně a pro její poskytnutí je nezbytná hospitalizace pacienta. Krajský úřad nemá žádnou informaci o skutečnosti, že ve společnosti [REDAKCE] lze provádět miniinterrupce ambulantně. Společnost [REDAKCE] (jednatel [REDAKCE]) má ode dne [REDAKCE] oprávnění pro poskytování ambulantní, diagnostické, léčebně preventivní a poradenské péče v oboru gynekologie a porodnictví.
18. Z rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení ze dne [REDAKCE] je mimo jiné patrné, že provozovatel – obžalovaný bude dnem zahájení dne [REDAKCE] poskytovat péči v rozsahu gynekologicko-porodnické praxe s neomezenou dobou platnosti, které bylo změněno [REDAKCE] ze dne [REDAKCE].

19. Z rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne [REDAKCE], které nabylo právní tétož dne, je patrna registrace nestátního zdravotnického zařízení [REDAKCE], jehož statutárním orgánem je obžalovaný, s druhem a rozsahem poskytování zdravotní péče „ambulantní diagnostická, léčebně preventivní a poradenská péče: gynekologie a porodnictví“ s datem zahájení provozování k [REDAKCE].
20. Ze zprávy Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne [REDAKCE] mimo jiné vyplývá, že [REDAKCE] ani společnost [REDAKCE], ve které je jmenovaný odborný i statutární zástupce, nikdy neměli oprávnění k poskytování jednodenní péče, neboť jejich pracoviště nesplňovala podmínky pro poskytování výkonů spadajících do jednodenní péče.
21. Žádostmi právnické osoby společně s čestnými prohlášeními ze dne [REDAKCE] jsou doloženy žádosti společnosti [REDAKCE], jehož statutárním a odborným zástupcem je [REDAKCE], o registraci nestátního zdravotnického zařízení, kdy nedílnou součástí těchto byla též [REDAKCE].
22. Rozhodnutím Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ze dne [REDAKCE] číslo jednací [REDAKCE], byl schválen Návrh provozního řádu nestátního zdravotnického zařízení [REDAKCE] provozované [REDAKCE].
23. Žádostí společnosti [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] je dokladována [REDAKCE], přeregistrace, kdy stav shledaný v ordinaci společnosti je doložen [REDAKCE] a [REDAKCE] a žádosti o registraci ze dne [REDAKCE], to se zápisy v podobě požadavků na technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení jednodenní péče.
24. Protokolem Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne [REDAKCE] je mimo jiné doloženo [REDAKCE] samotným obžalovaným, což bylo rovněž potvrzeno v písemné podobě (listina s názvem [REDAKCE]) ze dne tétož.
25. Z usnesení Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne [REDAKCE] číslo jednací [REDAKCE], které nabylo právní moci dne [REDAKCE], shledává se zastavení řízení o žádosti ve věci vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb [REDAKCE], neboť žadatel vzal svou žádost o zahájení řízení ve věci vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb dne [REDAKCE] zpět.
26. Ze zákona číslo 66/1986 Sb., o umělém přerušení těhotenství je mimo jiné patrné, že; „žene se uměle přerušit těhotenství, jestliže o to písemně požádá, nepřesahuje-li těhotenství 12 týdnů a nebrání-li tomu její zdravotní důvody (§ 4)“, „žena písemně požádá o umělé přerušení těhotenství ženského lékaře zdravotnického zařízení příslušného podle místa jejího trvalého pobytu nebo místa pracoviště nebo školy. Lékař je povinen poučit ženu o možných zdravotních důsledcích umělého přerušení těhotenství i o způsobech používání antikoncepčních metod a prostředků. Jestliže žena na umělém přerušení těhotenství trvá a zjistí-li lékař, že jsou splněny podmínky pro jeho výkon, určí zdravotnické zařízení, kde se výkon provede (§ 7)“.
27. Z vyhlášky číslo 75/1986 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady číslo 66/1986 Sb., o umělém přerušení mimo jiné vyplývá, že; jednak „(1) ženský lékař zdravotnického zařízení příslušného podle místa trvalého pobytu ženy nebo místa jejího pracoviště nebo školy (dále jen "lékař"), kterého žena písemně požádala o umělé přerušení těhotenství, ženu vyšetří, určí délku těhotenství, zjistí, zda umělému přerušení těhotenství nebrání zdravotní důvody (kontraindikace) a učiní závěr. Délka těhotenství se počítá v dokončených týdnech počínaje prvním dnem poslední menstruace. Žena zdravotnickému zařízení písemně potvrdí, že ji lékař seznámil se svým závěrem a že ji poučil o možných zdravotních důsledcích umělého přerušení těhotenství, jakož i o způsobech použití antikoncepčních metod a prostředků. (2) K podání žádosti o umělé přerušení těhotenství a k dalšímu postupu se použije tiskopis Žádost o umělé

přerušení těhotenství a hlášení potratu, k přezkoumání závěrů lékaře se použije tiskopis Žádost o přezkoumání závěru lékaře. Tyto tiskopisy lékař ženě odevzdá. (3) Žena může až do začátku výkonu umělého přerušení těhotenství vzít svou žádost nebo souhlas zpět. Tuto skutečnost uvede lékař ve zdravotnické dokumentaci ženy (§ 4)“ a jednak „(1) lékař, popřípadě okresní nebo krajský odborník pro obor gynekologie a porodnictví, který přezkoumal závěr lékaře, určí pro výkon umělého přerušení těhotenství (dále jen "výkon") spádové zdravotnické zařízení ústavní péče. Na přání ženy může určit i jiné zdravotnické zařízení ústavní péče, pokud s tím toto zařízení bude souhlasit.(2) Zdravotnické zařízení provede výkon neprodleně; o době provedení výkonu uvědomí ženu při předložení její žádosti se závěrem lékaře nebo toho, kdo jeho závěr přezkoumal.(3) O umělém přerušení těhotenství na žádost ženy ve věku od šestnácti do osmnácti let uvědomí zdravotnické zařízení jejího zákonného zástupce neprodleně po provedení výkonu vhodným způsobem ústně nebo písemným oznámením do vlastních rukou (§ 6)“.

28. Ze zprávy Ministerstva zdravotnictví České republiky bylo mimo jiné shledáno, že pojem „regulace menstruace“ je podle zástupců České gynekologicko-porodnické společnosti pro miniinterrupce užíván v zahraničí, v České republice tento pojem užíván není, žádný takový výkon není uveden v Seznamu zdravotních výkonů s bodovými hodnotami 2012 dle vyhlášky číslo 134/1998 Sb., kterou se vydává Seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami 2012 ve znění pozdějších předpisů. Výkon miniinterrupce je zahrnut v Seznamu zdravotních výkonů s bodovými hodnotami 2012 pod kódem 63143 – Přerušení těhotenství v I. trimestru se všemi podmínkami, které výkonu přísluší, tzn., že tento výkon lze provádět pouze při hospitalizaci, ze zdravotního pojištění je hrazen pouze ze zdravotní indikace a je nutno vést předepsanou dokumentaci a hlášení. Dle sdělení zástupců České gynekologicko-porodnické společnosti se v případě miniinterrupce jedná o operační zákrok. Pokud by se operační zákrok – miniinterrupce prováděl ve zdravotnických zařízeních poskytovatele v rámci jednodenní péče, musí poskytovatel splnit podmínky dané právními předpisy, které se týkají požadavků na věcné, technické a personální vybavení takového pracoviště. Provádění miniinterrupce bez anestezie, analgosedace nebo monitorované anesteziologické péče neodpovídá požadavkům zákona číslo 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. V obecné rovině lze říci, že v případě, že by poskytovatel poskytoval zdravotní služby v rozporu s rozsahem služeb, k nimž je oprávněn na základě registrace nestátního zdravotnického zařízení, resp. oprávnění k poskytování zdravotních služeb, dopustil by se porušení zákona číslo 372/2011 Sb.

29. Ze zprávy České gynekologické a porodnické společnosti ze dne 21.08.2012 vyplývá, že Česká gynekologická a porodnická společnost považuje za zařízení ústavní péče v této problematice zdravotnické zařízení, které má zákrový sálek a lůžka v denním stacionáři.

30. Ze zprávy Ústavu zdravotnických informací a statistiky České republiky ze dne [REDAKCE] bylo mimo jiné shledáno, že z ordinace obžalovaného ([REDAKCE]) nebyla od roku [REDAKCE] do současné doby doručena žádost poškozené o provedení ambulantního zákroku miniinterrupce, který měl být proveden v předmětné ordinaci dne [REDAKCE]. Z ordinace obžalovaného bylo v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] doručeno pět hlášení – žádostí pacientek o provedení ambulantního zákroku miniinterrupce, přičemž udělení povolení provádění takového zákroku není známo.

31. Ze zprávy [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] je mimo jiné patrné, že společnost [REDAKCE] nemá s [REDAKCE] nasmlouvaný zdravotní výkon s kódem 63143, přičemž takovýto výkon nemá nasmlouvaný žádné ambulantní zařízení, pouze nemocnice. Z přehledů úhrad zdravotní péče pro osobu poškozené a pro období od [REDAKCE] do [REDAKCE] ze zdravotnického zařízení [REDAKCE] vyvstávají následující výkony;

- ██████████ (██████████) a ██████████ (██████████).
32. Dopisem obžalovaného adresovaným poškozené je ve vztahu k lékařskému zákroku ze dne ██████████, dokladována nabídka obžalovaného k jednání před podáním žaloby na osobu poškozené.
33. Z úředního záznamu Policie České republiky se shledává, že ██████████ (██████████) vyjádřil se mimo jiné tak, že Česká gynekologická a porodnická společnost je pouze občanským sdružením bez právní subjektivity, je pouze poradním orgánem pro uvedený obor a vydává různá doporučení, přičemž ordinaci obžalovaného a jeho společnost ██████████ vůbec nezná a neví, jaká všechna oprávnění obžalovaný, coby lékař, má.
34. Z výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem je mimo jiné patrné, že obchodní firma ██████████ (zapsáno dne ██████████ s předmětem podnikání provozování nestátního zdravotnického zařízení, zapsáno ██████████, kdy statutárním orgánem – jednatelem je ██████████).
35. Výpisem katastru nemovitostí, výstupem z insolvenčního rejstříku, výpisem z centrální evidence účtů jsou doloženy osobní a matkové poměry obžalovaného.
36. Ze zpráv ██████████ vyplývá; jednak že obžalovaný (ordinace ██████████) neměl po celou dobu platnosti Smlouvy, tj. ode dne ██████████, smluvně sjednaný výkon 63143 – Přerušeni těhotenství v I. trimestru, kdy zároveň dle Registračních listů Ministerstva zdravotnictví ČR je tento výkon označen symbolem „H“, to znamená omezení místem „pouze při hospitalizaci“, kdy tento je hrazen ze zdravotního pojištění jen ze zdravotní indikace, z důvodu čehož, není možné výkon smluvně sjednat pro ambulantní režim a ██████████ nebyl oprávněn jej provádět, a jednak, že přerušeni těhotenství je hrazeno pacientkou v případě, že se nejedná o přerušeni těhotenství ze zdravotních důvodů. Přerušeni „mimoděložního“ těhotenství je hrazeno z prostředků veřejného zdravotního pojištění, neboť vždy jsou zdravotní důvody k přerušeni takového těhotenství, pacientka tedy nehradí nic. Přerušeni „mimoděložního“ těhotenství se v soukromých ambulancích gynekologů neprovádí, neboť se nejedná o triviální zákrok a jsou zde značná rizika pro jeho provedení v ambulantním režimu.
37. Ze zprávy ██████████, ██████████, ██████████, bylo zjištěno, že proti osobě obžalovaného nebylo dosud vedeno přestupkové řízení.
38. Z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne ██████████ číslo jednací ██████████, který nabyt právní moci dne ██████████, vyplývá, že obžalovaný byl tímto odsouzen pro pokus přečinu nedovoleného přerušeni těhotenství se souhlasem těhotné ženy podle § 21 odst. 1 k § 160 odst. 1 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se stanovením zkušební doby ve výměře 1 roku.
39. Z usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne ██████████ číslo jednací ██████████, které nabylo právní moci téhož dne, se zjišťuje zamítnutí odvolání obžalovaného směřující proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne ██████████ číslo jednací ██████████.
40. Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti jedenkrát soudně trestán, a to rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne ██████████ spisové značky ██████████, který nabyt právní moci dne ██████████, jímž byl odsouzen pro pokus přečinu nedovoleného přerušeni těhotenství se souhlasem těhotné ženy podle § 21 odst. 1 k § 160 odst. 1 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se stanovením zkušební doby ve výměře 1 roku, to je do dne ██████████. Osvědčení je vyznačeno ke dni ██████████.

41. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána a není tedy pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu.
42. K nashromážděným důkazům provedeným soudem během hlavních líčení, je třeba zkonstatovat, že prvotně bylo třeba vypořádat se s otázkou, zda poškozená byla či nebyla v době svého příchodu do ordinace obžalovaného a před jím vykonaným lékařským výkonem těhotná. Dle názoru soudu lze v tomto směru uzavřít, že poškozená v předmetné době těhotnou byla, kdy tyto skutečnosti vyplývají z vyjádření samotné poškozené, jejíž těhotenský test byl pozitivní, a která ve své výpovědi mimo jiné uvedla, že její těhotenství bylo jí potvrzeno obžalovaným, kdy takováto, jí obžalovaným sdělená informace, byla ze strany obžalovaného doprovázena dotazy „proč si dítě nechce ponechat, že jsou mu známy případy matek staršího věku“, přičemž výpověď poškozené v tomto směru, je podporována zejména závěry znalce, [REDAKCE], který mimo jiné uvedl, že za prokázané shledává pozitivní těhotenský test u poškozené, kdy tato skutečnost znamená těhotenství, to buďto probíhající, nebo v extrémních případech před krátkou dobou skončené, přičemž dodal, že po opakované revizi dutiny děložní bylo z histologického nálezu a z krve, těhotenství prokázáno, tj. přítomnost choriového gonadotropinu „HCG“, což je nepochybný důkaz aktuálního nebo v nedávného ukončeného těhotenství, kdy rovněž nález těhotensky změněné sliznice je toho důkazem. Dle názoru soudu lze pro podporu výpovědi poškozené využít taktéž výpovědi svědků, a to [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří nebyli sice projednávanému incidentu osobně přítomni, o tomto však byli informováni poškozenou, a to bezprostředně po její návštěvě ordinace obžalovaného, kdy oběma těmto bylo poškozenou mimo jiné sděleno, že obžalovaným bylo potvrzeno její těhotenství, přičemž v ordinaci tohoto absolvovala hrazený zákrok – přerušení tohoto, po čemž u její osoby nastaly zdravotní komplikace, které oba osobně shlédli. Z listinných důkazů lze pak na podporu tvrzení poškozené využít taktéž lékařských zpráv vztahujících se k její osobě, ze kterých mimo jiné vyplývá; jednak, že „dne [REDAKCE] – vyšetření obžalovaným – diagnostikována 2-3 týdenní gravidita“ „dne [REDAKCE] – test na graviditu pozitivní“ (lékařská zpráva ze dne [REDAKCE] vystavené [REDAKCE]), jednak, že „diagnóza u poškozené, a to jakožto „základní“ – infekce pohlavního ústrojí a pánve po potratu, dále jakožto „ostatní“ – komplikace po potratu, NS, onemocnění pohlavní soustavy po výkonech a subakutní a chronická vaginitida, kdy výsledky vyšetření SONO abdominální - v dutině děložní jasná residua, SONO vaginální - nález týž, jasná residua (zpráva [REDAKCE] ze dne [REDAKCE]) a jednak, že „je patrný závěr spočívající v částkách hypersekrečního korporálního endometria drobných nekrotických částech, kde jsou stínovitě zachyceny deciduální buňky, tedy půjde nejspíše o regresivně změněnou těhotenskou deciduu“ (zpráva [REDAKCE] – [REDAKCE]), kdy tytéž závěry vyslovil během hlavního líčení při svém výslechu [REDAKCE]. Takto podrobně rozvedené důkazy soud považuje v otázce na počátku vyřčené, za zcela usvědčující. Další a neméně závažnou otázkou, s níž byl soud nucen se vypořádat, byla skutečnost vyřčená samotným obžalovaným, to v podobě toho, zda poškozená, která, s ohledem na podrobně popsané skutečnosti, byla těhotná, byla těhotná „nitroděložně“ či „mimoděložně“, tedy tak, jak mimo jiné vypověděl obžalovaný. Dle názoru soudu lze i v tomto směru uzavřít, že poškozená byla těhotná „nitroděložně“, kdy tomuto závěru svědčí opět výpověď poškozené, která mimo jiné vypověděla, že obžalovaným jí bylo její těhotenství potvrzeno, to ve stáří 2 - 3 týdnů, přičemž tato byla po svém sdělení obžalovanému, spočívajícím v tom, že další dítě nechce, neboť na to již nemá věk a má již vnouče, přesvědčována o tom, že tento zná matky vyšších věků, kdy takovéto sdělení obžalovaného v případě, že by poškozená byla těhotná „mimoděložně“, což je stav ohrožující život matky, postrádá jakéhokoliv opodstatnění a logiky, přičemž sám obžalovaný mimo jiné uvedl, že poškozenou o jejím „mimoděložním“ těhotenství neinformoval. Na podporu věrohodnosti výpovědi poškozené v tomto směru, je dle názoru soudu, opět možno využít

závěrů, ve věci slyšeného, znalce, který mimo jiné uvedl, že skutečnost, že by těhotenství poškozené bylo „mimoděložní“, pokládá za velmi nepravděpodobné, k takovému stavu dochází v 1% případů, načež poznámku obžalovaného v dokumentaci poškozené spočívající v „nutno je vyloučit mimoděložní těhotenství“, označil za správný závěr, avšak pro to, dle jeho názoru, nebylo učiněno nic. S ohledem na skutečnost, že soud byt' považuje závěry znalce za podporující výpověď poškozené tak, jak bylo výše uvedeno, je nutno říci, že sám znalec „mimoděložní“ těhotenství u poškozené pokládá za velmi nepravděpodobné, tedy nikoli vyloučené, z důvodu čehož, je, dle názoru soudu, třeba využít dalších důkazů, které by skutečnosti sdělené poškozenou podepřely, kdy takovými shledává vyjádření samotného obžalovaného, který s poškozenou vyhotovil a dal této k podpisu Žádost o umělé přerušení těhotenství, přičemž zároveň nechal si poškozenou lékařský výkon uhradit, což za stavu, že by poškozená byla těhotná „mimoděložně“ postrádá jakékoliv logiky a taktéž, v případě finanční úhrady, i jakékoliv národovosti, neboť jedná se stav život ohrožující, kdy tento zákrok, jak vyplývá z výše podrobně citovaných listin, to zejména v podobě zprávy [REDAKCE], je plně hrazen zdravotní pojišťovnou. Argumentaci obžalovaného v tomto směru, v podobě toho, že „Žádost o přerušení těhotenství nechal poškozenou podepsat „pro jistotu“, „to byly jenom manévry krycí“ a taktéž nechal poškozenou výkon zaplatit v částce 2 500 Kč s tím, že když se těhotenství neprokáže, peníze jí budou vráceny, kdy k vrácení peněz, ke konzultaci ji vyzval, poškozená již byla natolik zpracovaná a ovlivněná, že na to nereagovala“, považuje soud za zcela nereálnou a ryze účelovou s cílem vyhnout se či ponížít dopad trestní sankce na jeho osobu za jeho závažné protiprávní jednání. Jeho současné vyjádření v tomto směru v podobě toho, že „s poškozenou sepsal žádost o přerušení, to aby byl „krytý“, to s ohledem na předchozí trestní řízení“, dle názoru soudu svědčí pouze tomu, že si obžalovaný byl vědom závažnosti svého jednání, jakož i rozsahu za takovéto hrozící sankce. Podrobně rozvedenými důkazy bylo tedy dle názoru soudu bez pochybností prokázáno, že poškozená byla těhotná, přičemž její těhotenství bylo „nitroděložní“, kdy o přerušení tohoto nemá soud rovněž žádných pochyb, neboť tato skutečnost vyplývá nejen z výpovědi poškozené, kdy toto byl prvotní důvod toho, že vyhledala odbornou pomoc obžalovaného a navštívila jeho ordinaci, nýbrž i u opakovaně podrobně citovaných lékařských zpráv poškozené, jakož i závěrů znalce. Za stavu, že, dle názoru soudu, bylo provedenými a citovanými důkazy prokázáno, že poškozená byla těhotná, její těhotenství bylo „nitroděložní“ a toto bylo obžalovaným v jeho soukromé ordinaci přerušeno, nezbylo soudu, nežli vypořádat se s další otázkou, a to v podobě toho, zda obžalovaný ve své soukromé ambulantní ordinaci byl oprávněn takovýto lékařský výkon provést a zda tento byl proveden v souladu s platnými právními předpisy, které se na tuto problematiku a oblast vztahují. Dle názoru soudu k tomuto obžalovaný oprávněn nebyl, neboť z ustanovení § 7 zákona číslo 66/1986 Sb., o umělém přerušení těhotenství a § 6 vyhlášky číslo 75/1986 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady číslo 66/1986 Sb., o umělém přerušení mimo jiné vyplývá, že umělé přerušení těhotenství na žádost ženy lze provést pouze ve zdravotnickém zařízení, přičemž obžalovaný měl v předmětné době oprávnění pouze pro poskytování ambulantní, diagnostické, léčebně preventivní a poradenské péče v oboru gynekologie a porodnictví, což je doloženo v podobě rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne [REDAKCE] číslo jednací [REDAKCE], které nabylo právní téhož dne, přičemž ze zprávy Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne [REDAKCE] mimo jiné vyplývá, že [REDAKCE] ani společnost [REDAKCE], ve které je jmenovaný odborný i statutární zástupce, nikdy neměli oprávnění k poskytování jednodenní péče, neboť jejich pracoviště nespĺňovala podmínky pro poskytování výkonů spadajících do jednodenní péče, což je taktéž patrné z pořízené fotodokumentace z místa činu, čímž je zároveň doloženo, že obžalovaný nespĺňoval formu zdravotní péče jednodenní (§ 8 zákona číslo 372/2011 Sb., o zdravotních službách), natož péče lůžkové (§ 9 zákona číslo 372/2011 Sb., o zdravotních službách). Usnesením Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne [REDAKCE] číslo jednací [REDAKCE], které nabylo právní moci dne [REDAKCE], je pak taktéž doloženo zastavení

řízení o žádosti ve věci vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb [REDAKCE], neboť žadatel vzal svou žádost o zahájení řízení ve věci vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb dne [REDAKCE] zpět. Výkon přerušení těhotenství v I. trimestru je rovněž zahrnut v seznamu zdravotních výkonů pod kódem 63143 a lze jej pro vykazování výkonu zdravotní pojišťovně provádět pouze při hospitalizaci, avšak obžalovaný předmětný smluvně sjednaný výkon neměl, neboť tento nelze smluvně sjednat pro ambulantní režim, kdy tyto skutečnosti jsou doloženy listinami, to zejména v podobě; jednak zprávy [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], z níž je mimo jiné patrné, že společnost [REDAKCE] nemá s [REDAKCE] nasmlouvaný zdravotní výkon s kódem 63143, přičemž takovýto výkon nemá nasmlouvaný žádné ambulantní zařízení, pouze nemocnice, jednak zprávy [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], z níž je mimo jiné patrné, že výkon Přerušení těhotenství v I. trimestru (kód výkonu 63143) je omezen místem H – pouze při hospitalizaci, lze se domnívat, že ústavní péčí v současné době je poskytovatel lůžkové péče, která je zdravotní péčí, kterou nelze poskytovat ambulantně a pro její poskytnutí je nezbytná hospitalizace pacienta, a jednak zprávy Ministerstva zdravotnictví České republiky, z níž je patrné, že výkon miniinterrupce je zahrnut v Seznamu zdravotních výkonů s bodovými hodnotami 2012 pod kódem 63143 – Přerušení těhotenství v I. trimestru se všemi podmínkami, které výkonu přísluší, tzn., že tento výkon lze provádět pouze při hospitalizaci. Podrobně rozvedenými důkazy v naznačeném směru bylo tedy dle názoru soudu bez pochybností prokázáno, že obžalovaný nebyl oprávněn provést daný lékařský výkon u osoby poškozené, neboť pro toto nesplňoval stanovených a požadovaných zákonných podmínek.

43. S ohledem na důkazy provedené a následně tyto výše podrobně rozvedené a citované, považuje soud tyto, ve všech popsanych směrech, za zcela usvědčující a osamoceně stojící výpověď a rozsáhlou argumentaci obžalovaného, za vyvrácenou. K výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] je pak nutno říci, že byť tyto jeví se na podrobnosti a detaily samotného případu a osoby poškozené strohými, kdy toto je odůvodňováno uplynutím dlouhého časového odstupu od samotného skutku, považuje soud za zcela pochopitelnou a odůvodněnou nemožnost upamatovat si detaily dotýkající se každého z mnoha pacientů, kdy soud tento stav neshledává nedostatkem, neboť k dispozici jsou lékařské zprávy z dob hospitalizace poškozené, které její tehdejší zdravotní stav, komplikace, jakož i léčbu, dokládají. K výpovědi svědkyně [REDAKCE] je pak třeba říci, že se jedná o bývalou mnohaletou spolupracovnici – podřízenou obžalovaného, kdy od této dle názoru soudu nelze očekávat sdělení jakýchkoliv skutečností, které by obžalovanému jakkoliv přitěžovaly či jej nějakým způsobem poškozovaly.
44. K písemné žádosti poškozené o umělé přerušení těhotenství je nutno pak uvést, že tato obžalovaným nebyla řádně vyplněna, přičemž zcela zjevně nebyla rovněž předána poškozené a taktéž nebyla obžalovaným odeslána Ústavu zdravotnických informací a statistiky, ač poškozenou byla podepsána, z čehož, jakož i z vyjádření samotné poškozené, vyvstávají pochybnosti, zda tato byla obžalovaným seznámena se svými zákonnými právy, když tato jí nikdy předána nebyla, obsah této jí, dle jejího vyjádření, není znám, a není si vědoma toho, že by právě takovouto žádost podepsala, čímž ze strany obžalovaného, dle názoru soudu, taktéž došlo k porušení podrobně citovaným právních ustanovení vztahujících se k dané problematice a uvedených ve skutku samém.
45. Trestní minulost obžalovaného je pak doložena jednak opisem rejstříku trestů, jednak citovanými rozhodnutími soudů, to v podobě jednak rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne [REDAKCE] číslo jednací [REDAKCE], který nabyl právní moci dne [REDAKCE] a jednak usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne [REDAKCE] číslo jednací [REDAKCE], které nabylo právní moci téhož dne.

46. V důsledku provedení dokazování je, dle názoru soudu, třeba uzavřít, že k projednávanému skutku zjevně došlo tak, jak je popsáno ve výrokové části rozhodnutí, přičemž není pochyb o tom, že předmětného jednání dopustil se právě obžalovaný.

47. Na základě provedení dokazování soud dospěl ke skutkovým závěrům tak, jak je výše rozvedeno a mohl přistoupit k právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Soud má za prokázané, že obžalovaný se souhlasem těhotné ženy (o čemž svědčí písemná žádost poškozené, která byla touto podepsána), uměle přerušil její těhotenství (o čemž svědčí výpověď samotné poškozené, která je podepřena závěry znalce, výpověďmi svědků [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], dále listiny, to v podobě podrobně rozvedených lékařských zpráv poškozené, jakož i vyjádření samotného obžalovaného směřující k její osobě a spočívající v dotazu a ubezpečování „proč si dítě nechce ponechat, že jsou mu známy případy matek staršího věku“) jinak, než způsobem přípustným podle zákona o umělém přerušení těhotenství (o čemž svědčí; jednak obsah citovaných právních předpisů, jednak protokol o ohledání místa činu s plátkem a fotodokumentací a jednak obsah podrobně citovaných listin, to zejména v podobě podrobně citovaných zpráv a rozhodnutí [REDACTED], zpráv [REDACTED] a zprávy [REDACTED]). Proto je jeho jednání kvalifikováno jako přečin nedovoleného přerušení těhotenství se souhlasem těhotné ženy podle § 160 odst. 1 trestního zákoníku.

48. Soud nevyhověl rozsáhlým návrhům obžalovaného na doplnění důkazní situace, to v podobě; jednak výslechů svědkyň [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], což dle obžalovaného jsou pacientky, u nichž nebylo v nemocničním zařízení poznáno mimoděložní těhotenství, neboť tyto nemají s projednávanou věcí nic společného, jednak výslechu policistky [REDACTED], která dle obžalovaného měla by se před soudem mimo jiné vyjádřit k tomu, na základě jakých důkazů zahájila trestní stíhání obžalovaného, neboť usnesení o zahájení trestního stíhání obsahuje odůvodnění, ze kterého vyplývají skutečnosti odůvodňující tento postup, jednak výslechu [REDACTED], která dle obžalovaného měla by vysvětlit, na základě jakých důkazů a skutečností podala k Okresnímu soudu v Mostě na obžalovaného obžalobu, neboť též podaná obžaloba obsahuje odůvodnění, přičemž [REDACTED] byla rovněž po celou dobu řízení před soudem intervenující státního zástupkyně, jednak výslechu [REDACTED], u níž je na záznamu DVD zaznamenán výkon lékařského zákroku, přičemž je zaznamenána úroveň jejího bolestivého jednání a taktéž zaznamenáno její vyjádření po výkonu samém, neboť tato nemá s projednávanou věcí nic společného, přičemž vnímání jakékoliv bolesti je, dle názoru soudu, věcí zcela individuální, jednak výslechu [REDACTED], která dle obžalovaného byla svědkem „neuvěřitelných“ pomluv osoby obžalovaného ze strany „nemocničních“ lékařů, kdy jejich praktikami byla znechucena a otřesena, neboť tato nemá s projednávanou věcí nic společného, jednak výslech [REDACTED], jejíž případ je dle obžalovaného důkazem toho, že těhotenská decidua neexistuje, neboť ani tato nemá s projednávanou věcí nic společného, jednak výslech [REDACTED], kdy dle vyjádření České gynekologické a porodnické společnosti, je touto za zařízení ústavní péče považováno zdravotnické zařízení, které má zákrový sálek a lůžka v denním stacionáři, neboť sám [REDACTED] ([REDACTED]) vyjádřil se mimo jiné tak, že Česká gynekologická a porodnická společnost je pouze občanským sdružením bez právní subjektivity, je pouze poradním orgánem pro uvedený obor a vydává různá doporučení, přičemž ordinaci obžalovaného a jeho společnost [REDACTED] vůbec nezná a neví, jaká všechna oprávnění obžalovaný, coby lékař, má, jednak výslechů [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], neboť obžalovaným nebylo sděleno, jakým způsobem mohou výslechy těchto osob přispět k doplnění důkazní situace, jednak osob: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], které, obžalovaným takto označené a takto navrhané,

měly být zdravotními sestrami a měly by se vyjádřit k tomu, zda bylo ošetřování poškozené v nemocnici standardní a taktéž k vyjadřování se lékařů v nemocnici k osobě obžalovaného a jeho činnosti, neboť tyto nemají s projednávanou věcí nic společného, přičemž takovýto způsobem označené osoby není možné ani k hlavnímu líčení předvolat, jednak výsledky dalšího pomocného a úklidového personálu gynekologicko-porodního oddělení nemocnice v Mostě, aby tento dle obžalovaného vyjádřil k vyjadřování lékařů v nemocnici k osobě obžalovaného a jeho činnosti, neboť takovýto způsobem specifikované osoby nelze k hlavnímu líčení předvolat, přičemž je zjevné, že požadavek obžalovaného, resp. to, k čemu mají tyto osoby vypovídat, nikterak nedotýká se předmětného řízení, to stejně, jakožto další obžalovaného návrh, to v podobě požadavku výsledku svědků s označením „[REDAKCE]“, [REDAKCE]“, jednak „požadavku“ obžalovaného spočívajícího v tom, že požaduje přečtení „relevantních“ pasáží z nálezu Ústavního soudu spisové značky Pl. ÚS 1/12 ze dne 27.11.2012, který dle obžalovaného dotýká se jeho neomezené registrace získané podle původního zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotních zařízeních, kdy návrh „požadavek“ obžalovaného nebyl blíže specifikován, to zcela shodně, jakožto jeho další nikoliv návrh, nýbrž „požadavek“ spočívající v přečtení právního stanoviska „Skutková podstata přečinu nedovoleného přerušení těhotenství“, kdy původ tohoto není soudu znám a tudíž jej dle názoru soudu nelze stavět na roveň podrobně citovaných listinných důkazů o jejichž původu není pochyb, jednak dokazování za použití gynekologických nástrojů, k čemuž soud nepřistoupil, neboť domnívá se, že skutkový stav byl dostatečným způsobem zjištěn provedenými důkazy, přičemž, dle názoru soudu, není tento ani povinen takovýto důkaz provádět a jednak přehrání DVD záznamu s výkonem u osoby poškozené, neboť odborná stránka věci byla dle názoru soudu vyřešena vyřčenými závěry znalce z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie a porodnictví, který měl k dispozici celý spisový materiál, tedy veškerou lékařskou dokumentaci poškozené.

49. Soud rovněž nevyhověl návrhu státní zástupkyně na doplnění důkazní situace, to v podobě nahlédnutí do webové stránky jakéhokoliv soukromého gynekologického zařízení jednodenní péče, které provádí úkon „umělé přerušování těhotenství“, to k porovnání technického vybavení operačního sálku, poskytující takovou péči, aniž by byla porušena povinnost poskytovatele vůči pacientkám, zároveň pak provést porovnání se zařízením ordinace obžalovaného – zajištěná fotodokumentace, neboť dle názoru soudu by navrhované porovnávání zařízení bylo pouze laickým názorem, který v rámci provedení dokazování nelze použít.
50. Obžalovaný svým jednáním narušil zájem společnosti na ochraně počínajícího lidského života a také zdraví matky, které jsou zákroky směřujícími k nelegálnímu přerušování těhotenství ohrožovány. Po zvážení všech zákonných hledisek a s ohledem k uvedeným skutečnostem, dospěl soud k závěru, že na obžalovaného lze ještě působit pouze pohrůžkou trestu, a to v podobě trestu podmíněně odloženého na delší zkušební dobu, neboť byť jedná se o pachatele, který byl v minulosti již soudně trestán, a to pro trestnou činnost obdobného charakteru, k tomuto jedinému odsouzení nelze v důsledku jeho osvědčení přihlížet a na osobu obžalovaného je třeba hledět, jakožto na osobu trestně bezúhonnou, přičemž ze zpráv o pověsti nebylo o obžalovaném zjištěno negativních poznatků, kdy zohledněny byly rovněž shledané a zjištěné okolnosti, to včetně časového odstupu, který od spáchání skutku uplynul, kdy nutno je říci, že z polehčujících okolností nelze zmínit a zohlednit ničeho. Proto tedy byl obžalovanému po zhodnocení veškerých podstatných okolností uložen trest podmíněný, neboť tímto, dle názoru soudu, lze vzhledem k jeho osobě zajistit účel trestu, a to v trvání jednoho roku, kdy obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou na jeden rok až pět let, přičemž zároveň stanovena byla mu zkušební doba v trvání taktéž dvou let, tedy delšího charakteru, to zejména s ohledem na závažnost spáchaného skutku, jakož i další, během řízení, vyvalené skutečnosti. Vzhledem k úvahám výše uvedeným, závažnosti spáchaného skutku, zároveň pak i s ohledem na osobu obžalovaného, považuje soud uložený podmíněný trest, jakož i délku

zkušební doby, zcela přiměřenými a tomuto přílehlými. Ke státní zástupkyni navrhovanému peněžitému trestu je nutno říci, že s uložením tohoto druhu trestu se soud neztotožnil, neboť nedomnívá se, že tento byl by přílehlým a dostatečným zjištěným skutečností a okolnostem projednávané věci. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] (zdravotní sestry obžalovaného) mimo jiné vyvstalo, že takovéto lékařské zákroky, byly v minulosti obžalovaným opakovaně provedeny, což je, dle názoru soudu, důvodem toho, aby na osobu obžalovaného bylo výchovně působeno po dobu běhu uložené zkušební doby, nežli aby tento byl, v případě uložení navrhovaného, byť vysokého peněžitého trestu, vázán pouze jeho uhrazením. Z důvodů těchto se tedy soud s návrhem státní zástupkyně v podobě peněžitého trestu neztotožnil a obžalovanému uložil trest podmíněně odložený na delší zkušební dobu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Mostě. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Most 11. května 2018

JUDr. Jan Hartman
samosoudce